Affären Costa Negra.

Roman
Af
Gustaf Janson.

(Forts. fr. föreg. nr.)

En knackning på dörren afbröt hans funderingar. På Georges uppmaning steg en officer in och gjorde ställningssteg, innan han med vänstra handen nitad vid hufvudbonaden öfverlämnade ett större kuvert, i det han samtidigt sporde:

— Senor Harrison?

George nickade ett förbindligt ja, mottog kuvertet och bröt det. Hans kunskaper i landets tungomål voro tillräckliga för att han strax skulle se, att skrifvelsen var en inbjudning till bal hos president Alcosta samma afton.

— I kväll! utbrast han förvånad. — Jag är mycket tacksam för presidentens älskvärdhet men befarar, att jag nödgas svara nej.

— Skulle råda er gå, sade officern på mycket hackig engelska.

— Verkligen! — George mönstrade den i rödt och grönt klädde officern från ofvan till nedan. — Har man bedt er säga mig det?

— Inrikesministern säga mig säga så, förklarade officern.

—Så. Det är ett ytterligare skäl för mig att än en gång svara nej. Vill ni låta mig veta inrikesministerns namn?

— Senor Naguiera.

— Mayores?

— Min herre känna honom?

— Endast obetydligt. Men det skall bli mig ett nöje att göra hans närmare bekantskap. Nu är jag inte trött efter resan längre. Vill ni framföra mitt tack och hälsa, att jag skall infinna mig.

Officern bugade sig och gick efter att ha lofvat framföra hälsningen.

— Hvad, skulle jag redan i afton finna gåtans lösning, tänkte George, under det han öppnade sin ena kappsäck och tog fram sällskapsdräkten, för hvilken han ej trott sig skola få användning på länge. — Mayores Naguiera inrikesminister med mera, med mera. Godt, jag är beredd att öppna bataljen, såvida inte karlen bjuder en antaglig fred. — George ropade genom dörrspringan, sedan han först pröfvat ringledningen och märkt, att den ej fungerade. Han gaf den inrusande Pedrillo tillsägelse att borsta.

— Hör nu, började George — den...då ordet ringledning ej ingick i det kvantum spanska han lärt, nödgades han hjälpa sig fram med teckenspråket och pekade för den skull på knappen i väggen... den där duger inte.

— Senor Palmasso veta, svarade Pedrillo genast och störtade till dörren, som han slog upp på vid gafvel, ropande: — Senor Palmasso!

Nästa sekund stod den kallade i rummet och gick bugande mot George.

— Mr. Harrison önskar?

— Ingenting! Jo, jag råkade fråga om den där...

— Jaså, ringledningen. Mr. Harrison, hotellet äger verkligen elektrisk ringledning. Eller med andra ord, knapparna äro uppsatta. På det öfriga vänta vi ännu. Ett bolag bildades för fyra år sedan, hela staden skulle förses med elektricitet. En ingenjör införskrefs för att leda arbetet, men han ...

— Jag förstår, afbröt George, användande den hänsynsfulla omskrifning, som var vanlig i Costa Negra.

— Karlen reste snart igen.

— Nej, han kom aldrig.

— På det viset... samma tema, men med variationer. Nå, hvarför skickade man inte efter en annan?

— En annan? När den förste fått respängar i afräkning på sin blifvande lön?

— Jaså. Och därför väntar staden fortfarande. Tillåt mig uttala min beundran för invånarnes tålamod.

Palmasso bugade sig värdigt och visade därigenom, att han var långt ifrån skänslig för beröm, men att han alldeles saknade öra för ironi.

— Nå, eftersom ni är till hands, senor Palmasso, låt mig göra en fråga!

— Tusen, mr. Harrison. Då slumpen så lyckligt fogade, att jag gick genom korridoren här — hvad flinar du åt, din fördömda apa? — Palmasso hade hastigt vändt sig om och fått se Pedrillo bakom sin rygg öppna munnen till ett nytt gapskratt. Han hejdade det med en kraftig örfil, som kom negern att i stället förvrida sitt ansikte till en grimas. — En annan gång grinar du inte åt din förman.— Ursäkta, mr. Harrison, men det är enda sättet att upprätthålla ordningen. Ni önskade alltså veta?

George log inom sig åt den lätthet, med hvilken Palmasso öfvergick från en sinnesstämning till en annan.

— Jo, jag är inbjuden till presidenten...

— Den gudomlige Alcosta! afbröt öfverkyparen.— Hvad hör jag! Hvilken lycka, mr. Harrison!

— Kan ni skaffa en vagn? Jag förmodar... George fortsatte icke, ty don Miguels axelryckning förkunnade, att någon vagn ej fanns i Costa Negra. — Så får jag väl gå till fots, fortsatte han. — Hvad? — Han stirrade förbi öfverkyparen på Pedrillo, hvilkens mot honom vända ansikte uttryckte något, som han med bästa vilja i världen ej förmådde tyda, men hvars innersta mening han likväl gärna önskat veta.

Palmasso snurrade rundt som en fyrverkeripjäs och spände ögonen i negern, som nu föreföll enfaldigare än någonsin.

— Ut! röt öfverkyparen med tordönsröst.

— Pojken är intet ljus, men... se där, en plåsterlapp på din svullna kind. — George fiskade upp en halfdollar ur västfickan och kastade den öfver Palmassos hufvud till negern, som fångade myntet med en apas färdighet och därpå skyndade att sätta sig i säkerhet.

— Det hedrar ert goda hjärta, mr. Harrison, sade öfverkyparen sötsurt. — Men jag varnar er för att skämma bort de färgade. Deras oförsynthet öfverskrider alla gränser, och den ringaste vänlighet misstyda de. Om inte jag, som känner packet, befriar er från honom, kommer Pedrillo att hänga er i hälarna natt och dag. Men jag skall visa honom hans plats. Låta på mig!

— Besvära er inte för min skull, senor! Jag skall nog gifva pojken respass, om han blir oförskämd. För öfrigt var det ingenting.

— Ack, ni ämnar bevista Alcostas stora fest. Så lyckligt, att ni anlände just i dag. Hela staden talar om balen. Ni... mr. Harrison... nej, jag skall inte uppehålla er längre. Men vill ni något, ber jag er vara god och ropa genom dörren och icke likt general Olinares skjuta med revolver, när ni vill ha en whisky eller litet tvättvatten. Som signal är skjutandet olämpligt. Betjäningen kan ju inte på förhand veta, om det gäller dem eller endast är ett privat samtal, vid hvilket främmande personers närvaro skulle vara mindre önskvärd. Alltså ropar ni, mr. Harrison?

— Naturligtvis ropar jag. Innan ni går, säg mig, hur dags presidentens tillställning rav anligtvis sluta?

— Sällan före daggryningen. Alcosta ser nämligen ogärna, att de inbjudna aflägsna sig tidigt. Han har länge lidit af sömnlöshet och... ja, hvad skall en man i hans ställning göra annat än roa sig. Det blir dans, supé, vin, konjak, whisky, mera vin och dans igen. Ni kommer inte att sakna förströelse. — Med en åtbörd som uttryckte hans förtjusning öfver den ära, hvaraf hotellets gäst kommit i åtnjutande, gled Palmasso ut ur rummet.

George fullbordade sin toalett och satte sig sedan att röka ännu en cigarr, medan han inväntade den uppgifna tiden. När han grundligt genomtänkt sin ställning, steg han upp och gick. En känsla af osäkerhet, hvarifrån han ej helt lyckades frigöra sig, kom honom att stoppa en liten revolver af bulldogstyp i fickan. aHn hoppades att den ej skulle behöfva användas, men fann det likväl säkrast att vara beväpnad.

VI.

Den farligaste bland fienderna.

I hotellets vestibul väntade Piquillo, den andre neger uppassaren. Försedd med en lykta, gick han före och visade vägen. Kosan styrdes uppför Calle del Gobierno, den breda, trädplanterade hufvudgatan, som i en S-formig krok från hamnområdet förde genom staden i hela dess längd och vid hvilken hotellet var beläget. Himlen var mulen, och frånvaron af hvarje slags belysning på de tysta gatorna gjorde mörkret invid husraderna ännu tätare.

— Skall du inte tända din lykta? frågade den unge mannen.

— Pipuillo inte tända; andra se oss, vi inte se dem.

George hvisslade lågmäldt, svaret innehöll en värderik upplysning. När George såg sig omkring, märkte han också, att knappt några promenerande, trots den jämförelsevis tidiga timmen funnos utomhus. Mötte verkligen en eller annan, skyndade denne att aflägsna sig, så snart ljudet från de båda vandrarnes steg nådde hans öron.

— En synnerligen stillsam stad, tänkte George — att hämta frisk luft efter mörkrets inbrott tyeks inte vara rådligt. — Han gick tigande vidare. Det föreföll nu, som hade den nästan ängsliga tystnaden rundt omkring likt en tyngd lagt sig öfver hans bröst och hindrat honom att öppna munnen.

Plötsligt sade negern bredvid honom hemlighetsfullt.

— Pedrillo borta.

— Hvad... Hvad menar du?

— Inte mena alls. Pedrillo bara afskedad. Han hafva skrattat för högt.

De hade beträdt en öppen plats, på hvars andra sida en rad marschaller brunno. I ljuset från dem urskiljde George enstaka personer och mindre grupper, hvilka alla styrde kosan mot samma mål som han.

— Gästerna, tänkte den unge mannen. — Nå, Pipuillo, eller hvad du heter, förklara nu...

— Tst! afbröt negern lågmäldt. — Andra höra! För resten inte veta alls. Bara veta, att Pipuillo gärna taga emot halfdollars.

— Där har du en hel, utbrast George, som anade, att han kanske skulle ha nytta af en dylik frikostighet.

— Pipuillo mycket tacksam. Tala dåligt, men höra väl. Piquillo inte vilja bort som Pedrillo — Piquillo stanna och höra och se. Sedan tala. Nu tiga. Där ligga palatset.

De befunno sig inom marschallernas ljuskrets, och George insåg, att det utan tvifvel skulle väckt förvåning, ifall han fortsatt samspråket med sin ledsagare. Han affärdade honom därför med tillsägelse att komma tillbaka klockan ett på natten. Piquillo bugade tafatt och gick. För George mötte det inga svårigheter att hitta vägen, ty en lång rad personer böljade in genom den stora porten. Han följde endast efter de framför gående, visade sitt inbjudningskort för den vakthafvande officern och fortsatte därpå uppför en monumental trappa. George önskade, att belysningen varit bättre, så att han kunnat se något af palatset. Men den stora vestibulen liksom trappan låg i en halfbelysning, som hindrade honom att urskilja annat än de allra närmaste föremålen. Gästerna, hvilka oupphörligt anlände, skredo uppåt tysta, som om de gått till en begrafning och icke till en fest. Intrycket af kuslighet följde George hela tiden uppför den breda trappans tolf steg. Han tänkte på stadens mörker, den stora öppna platsen utanför palatset, där marschallernas flämtande belysning förgäfves kämpat med natten. och negerns ord, hvilka otvifvelaktigt innehöllo en varning. En lätt rysning skakade honom, men han blef genast sig själf igen. Han var här för ett bestämdt ändamål, och George Harrison lät ej skrämma sig af någonting. Men han lofvade sig att hålla ögon och öron öppna.

Ofvanför trappan var allt ändradt som genom ett trollslag. Det rymliga kapprummet var ljust och gladt. Negerbetjänter i scharlakansröda livréer — Costa Negras nationalfärg — mottogo de inbjudnas ytterkläder. George vände sig till en äldre betjänt, synbarligen en hofmästare, som aktningsfullt förde honom till rummets bakgrund.

— Han tar mig för en konsulatstjänsteman, tänkte George och följde negern, som beskäftigt banade väg för honom.

Bredvid den klädhängare, dit han förts, stod en äldre herre och strök sina hvita polisonger framför en spegel.

— Herr sekreteraren, upplyste hofmästaren sakta.

Den gamle herrn vände sig om och mönstrade George.

— Nu misstar ni er, min gode man, svarade han. — Ni misstar er.

— Herr ministern? frågade George artigt. Han hade efter porträttet i en af de större dagtidningarna känt igen den gamle herrn.

Denne nickade reserveradt. Han visste synbarligen ännu ej, hur han borde mottaga denne främling, som trängde sig på honom.

Med ett älskvärdt småleende presenterade George sig.

— Nej, hvad hör jag, en landsman. — Ministern skakade Georges hand. — Här som turist, eh?

— Ja, hvarför skola vi amerikaner alltid besöka Europa och försumma vår egen kontinent?

— Alldeles, alldeles. Ni har anländt nyligen, förmodar jag?

— Åtminstone en, som inte på förhand vet af min närvaro, tänkte George. — Kommit i dag, svarade han högt.

— Och redan här hos presidenten? Det var raskt. — Ministern drog sig ett steg åt sidan. aHn hade gjort en del sorgliga erfarenheter i afseende på vissa landsmäns sätt och uppträdande. Särskildt erinrade han sig en tidningskorrespondent vid namn Peters, hvilken en dag för något år sedan anländt till Costa Negra och synbart en stor ära genom att betrakta det som sin privategendom. Legationen förvandlade karlen på två timmar till en filial af sin tidningsredaktion, och tjänstemännen behandlade han som sina skrifbiträden. Ministern transpirerade blott han tänkte på denne Peters, som tvingat honom att skaffa introduktionsbref till presidenten och samtliga ministrar, hvilka han obarmhärtigt intervjuat, tills de af mattighet ej orkat svara ett ord mer på hans frågor. Allt skedde i den suveräna prässens namn ohe allt blef i sinom tid tryckt i en tidning, hvars politiska åsigter sändebudet ogillade. Den där Peters ägde en förfärlig makt, som uppbars barligen ansåg sig ha gjort hela lanaf flera miljoner okritiska läsare, och han nyttjade hänsynslöst hvarje chance. Han lät ingenting undgå sig, och var det något, som ej behagade honom, sade han det utan omsvep och nämnde för öfrigt skoningslöst allt vid dess rätta namn. iMnistern skulle aldrig glömma denna modärna typ, hvilkens ogenerade sätt nära nog bringat den stora republikens officielle representant i ett spändt förhållande till Costa Negras myndigheter. Han var också ytterligt rädd för tidningsmän, och som han ej visste, huruvida mr. Harrison tillhörde detta slag af medmänniskor, beslöt han från första stund att hålla honom på vederbörligt afstånd.

— Ja, svarade George kort. Han märkte den gamle herrns tydligt visade misstro och beslöt å sin sida att ej truga sig på honom.

— Så snart min sekreterare anländer, skall jag skicka honom till er, fortsatte sändebudet med skickligt hyeklad förbindlighet. — Själf är jag tyvärr hindrad att annat än officiellt gå er till handa. Min ställning... ja ni förstår nog?

George förstod mycket väl, att man ville bli af med honom.

— Farväl så länge, mr. Harrison! — Ministerns leende var så älskvärdt, att George ej kunde annat än besvara det med ett liknande.

— Jag skall varna min stackars sekreterare för karlen, tänkte den gamle ministern — han går på presidentens bal samma dag han kommit hit, han är reporter. Och med mer än en hvart tredje år stå vi inte ut. — Han vinkade vänskapligt med ena handen och skyndade bort mellan gästerna, hvilka nu till trängsel fyllde det rymliga kapprummet.

George följde i sakta mak efter den flyende och gaf sig god tid till iakttagelser.

Öfverallt såg han bruna, gula och hvita män och kvinnor. De sistnämnda befunno sig i en bedröflig minoritet, något som förklarade, att de tycktes äga vissa företrädesrättigheter. Damernas dräkter voro lätta och luftiga, flera verkligt smakfulla. Herrarna däremot befunnos med få undantag insnörda i lysande uniformer, hvilkas rika guldbroderier gåfvo bärarna en stel och tvungen hållning.

När George trädde ut i bankettsalen, bländades han af den strålande belysningen. I de väldiga kronorna brunno hundratals vaxljus, och sådana sutto äfven i långa rader utefter väggarna. Fränsedt värmen, som af dem ökades nära nog till olidlighet, företedde salen en fästlig anblick. Halfva golfytan var tydligen reserverad för de dansande, och tills vidare uppehöllo sig gästerna på den andra hälften. Damerna sutto i större eller mindre grupper på framflyttade stolar, mot hvilkas ryggstöd deras kavaljerer stödde sig, underhållande en liflig konversation. Solfjädrarna voro i ständig rörelse, och blickarna korsade hvarandra.

Vid sitt inträde anslog George antalet af de närvarande till tre hundra personer. Efter honom strömmade oupphörligt nya gäster in, och den unge mannen förmodade att trängsel snart skulle uppstå. Han befarade, att stämningen skulle störas däraf. Men till sin förvåning såg han, att ju flere gäster som anlände, desto gladare visade sig alla. George drog sig åt vänster och tog plats i ett af salens hörn, dit endast några få inbjudna ännu funnit vägen. De allra flesta veko regelbundet åt höger och hälsade med lifliga åtbörder och höga utrop de redan anlända. Endast några få stannade tveksamma strax innanför dörren och läto sedan med tydligt visad motvilja skjuta sig åt vänstra sidan.

Medan George undrade öfver anledningen till denna uppdelning, berörde någon hans ena armbåge.

— Senor Harrison!

George såg åt sidan och igenkände den officer, som öfverbringat bjudningsbrefvet. Han hälsade förbindligt, ty han hade redan lärt, att man i Costa Negras societet satte stort värde på djupa bugningar, vänliga leenden och granna fraser.

— Senor inrikesministern har uppdragit åt mig att lämna er de underrättelser, ni som främling kan önska. Vi ha en halftimme på oss... Var god och fråga, senor!

— En halftimme? Jag förstår inte riktigt.

— Stod det inte i bjudningsbrefvet att senor Naguiera vill träffa er för ett angeläget samtal? Åt mig har han uppdragit att föra er till sig.

— Jo visst, svarade George utan betänkande. — Om en halftimme alltså... Under tiden ämnar jag se mig omkring. Hör nu, säg mig, hvarför tränga alla människor ihop sig där borta, medan det är godt om utrymme på den här sidan.

Officern höjde på axlarna och smålog.

— Det beror inte alldeles på en slump. Där borta hålla sig presidentens vänner och anhängare, här stå hans mer eller mindre öppna fiender och afundsmän. Genom att räkna dem kan ni öfvertyga er, hur litet Alcosta har att frukta.

— Om vi ett ögonblick skulle taga våra grannar i betraktande, föreslog George.

— Det är klokare att ej låtsa om dem, sade officern likmöjdt.

George fästade sig ej vid hans ord, utan mönstrade i stället de närmast stående. Han fann därvid, att endast några äldre matronor sutto på vänstra sidan, samtliga unga damer tillhörde tydligen den presidenttrogna högern. Han delgaf officern sin iakttagelse, och denne skrattade belåtet, när han svarade.

— Helt naturligt, en sådan man som Alcosta...

George böjde samtyckande sitt hufvid och frågade.

— Hvem är den där herrn längst till vänster? — Nej, inte gubben i generalsuniformen, utan den civilklädde bradvid honom.

— Jag vet verkligen inte, svarade officern efter att ha kastat en hastig blick i den anvisade riktningen.

— Ett vackert och intressant ansikte, sade George halft för sig själf.

— Vacker? Den? Nej, men senor, hvilken smak! — Den unge officern strök egenkärt sina sammetsmjuka mustascher och skrattade godt. Men han gjorde det med ett bortskämdt barns naivitet och så naturligt, att George fann hans uppförande enbart lustigt.

Den person, som väckt Georges inträsse, vände sig mot ingången. George såg nu anledningen till officerns munterhet. Mannen, hvilkens profil han nyss beundrat, var till den grad koppärrig, att man äfven på detta afstånd tydligt urskiljde hur vanställdt hans ansikte blifvit genom sjukdom.

— Men vackra ögon har han, tänkte George. — Och hans hållning är förträfflig. Det är bestämdt en farlig karl, tillade han tyst, då den andres blick strängt och afvisande flög rundt salen. George vände sig till officern och fällde en anmärkning om, att gästerna till höger voro mer än tio gånger så många som de till vänster.

— Före klockan två i natt äro de icke fem på den här sidan. — Skola vi inte flytta oss litet längre åt höger?

— Gärna.— George öfvergaf utan egentlig saknad de tysta och allvarliga herrarna till vänster för de unga damerna på andra sidan. Men officern visade ingen lust att presentera honom, ehuru George uttryckte en tydlig önskan att göra bekantskaper. De stannade tätt vid dörren, och då intet annat återstod gjorde George några frågor. Officern svarade genast.

Den gamle hvithårige herrn, som oupphörligt ruskade sitt hufvud och förde de darrande händerna genom skägget, var krigsministern. aHn hade varit en framstående artillerist. Det var han, som riktade den kanon, med hvilken det havajiska krigsfartyget femtio år sedan sköts i sank. —

(Forts.)

För att Göra Såpa Uppmjuka VATTEN Desinficiera Skåp, Afloppstrummor o. Slaskrör.

I köld, snö eller slask
Tusentals personer äro nu försedda med komfortable skodon för det värsta vädret, då de använda
Träsulade Skodon

Ni borde förstås eder med dem idag.
Alla storlekar för män, kvinnor, ungdom och flickor—
Alla ett pris. Fordrade helt igenom med tjock filt. — Präga efter lem i eder beställ.
$2.00
Delivered free
Om ni icke kan få dem, skrif till oss.
The SCOTTISH WHOLESALE SPECIALTY COMPANY.
263 Talbot ave., Winnipeg
eller från vår detaljbutik, 306 Notre Dame avenue.
(2 minuter från Eatons')
$1.75 eller $2.00

En 80 acres farm
till salu billigt, om snar uppgörelse sker med ägaren: C. B. Turk, adress Lac du Bonnet, Man. 12 acres bräckt samt 7 acres iordningrödt för bräckning. Boningshus, stall samt brunn finnas.

Imperial Bank of Canada
Etablerad 1875.
HUFVUDKONTOR — TORONTO.

Tecknadt kapital	$10,000,000
Inbetaldt kapital	6,925,000
Reservfond	8,100,000
Tillgångar	72,000,000.00

Växlar eller "Money Orders" ut färdas, betalbara till fulla värdet i Sverige och Norge eller hvarje annan plats i världen.
Högsta ränta gifves på sparbanks insättningar från $1.00 och mera.
D. G. ROY,
Manager Kenora-filialen

NORTHERN CROWN BANK
HUFVUDKONTOR — WINNIPEG.
Grundfond (auktoriserad) $6,000,000. Inbetaldt kapital $2,860,000
Direktion: President ..... Sir D. H. McMillan, K.C.M.G.
Vice President ..... Capt. Wm. Robinson
Jas. H. Ashdown, H. T. Champion, W. J. Christie,
Sir D. C. Cameron, K. C. M. G. A. McTavish Campbell, John Stovel.
Alla slags bankaffärer utföres. — Konton uppföras å billiga villkor för enskilda, firmor, korporationer och sällskap. — Växlar dragas på alla platser i Sverige och Norge. Ni kan insätta en dollar. Räntan tilägges hvarje halfår. Särskild omsorg åt sparbanksafdelningen.
Cor. William & Nena Streets. Filialer öfver hela Canada.
TH. THORSTEINSON, Manager.

PRIVILEGIERAD AF STATEN.
Kan Ni Engelska
Ni MASTE lära att tala och skrifva Engelska, ifall Ni ej hela Ert lif vill utföra de sämsta och tyngsta arbetet för den lägsta betalningen. Var ej nöjd med det sämsta. Det är Viljan som gör en man till hvad han är och blir. Lär grundlig Engelska och Ni gör det ojämförligt mycket lättare för Er att förtjäna penningar, få goda platser och på allt sätt förbättra Edra lefnadsomständigheter. Det är icke nog att kunna lite svenskamerikanska. Ingenstädes kan Ni lära en gelskan lättare, bekvämare och billigare än genom vår skriftliga, personliga och omsorgsfulla undervisning i Ert eget hem per korrespondens. Flera svenskar lära engelska genom vår Skola än i någon annan Skola i världen. Ingen annan undervisning i engelska har någonsin kunnat uppvisa sådana förvånansvärda resultat som från denna Skola. Detta vilja vi BEVISA för Er. TUSENTALS landsmän hafva genomgått denna korrespondenskurs i engelska och ALLTID med glänsande resultat. Det finnes ingen anledning hvarför ej NI skulle göra detsamma. Vi garantera Er utmärkt resultat, eller returnera den lilla skolafgiften. Skolpenningarna läga nog för hvarje arbetare, och dessutom extra låga JUST NU. De kunskaper Ni vinner äro för Er värda HUNDRATALS DOLLAR. Insänd därför nu genast blott Ert namn och adress och Ni mottager omgående alldeles kostnadsfritt fullständiga upplysningar om denna så synnerligen lätta och intressanta undervisning. Jämte TUSENTALS beedigade intyg. Skrif NU GENAST till
SVENSKA KORRESPONDENSSKOLAN.
AFD. C., COLLEGE POINT, NEW YORK

60 Man önskas
att lära barberareryrket. Endast två månaders lärotid. Fria redskap, och lön betalas under lärotiden. Platser erhållas genast då kursen fullbordats, med $15 till $20 lön i veckan. Vi ha hundratals platser där ni kan öppna egen affär.
Stor efterfrågan på barberare. Skrif efter fri katalog eller, än bättre, besök oss.
Om ni önskar blifva skicklig bör ni lära
INTERNATIONAL BARBER COLLEGE,
Alexander Ave., Winnipeg, Man.
1 dörr väster om Main St.

FÖR ATT FÅ BÄSTA RESULTAT SÄND EDER SPANNMÅL TILL
PETER JANSEN & CO.
Licensed and Bonded Grain Commission Merchants.
Skyndsamma betalningar. — Liberala förskott. — Högsta priser. — Bästa gradering.
REFERENSER: Alla banker eller Commercial agencies.
Efterskrif "Shipping Forms".
Skrif på eder Bill of Lading "Advise Peter Jansen & Co., Grain Exchange, Winnipeg, Man."
Vårt motto: Afsändaren får resultat, icke ursäkter.

DEN GAMLA, BERÖMDA LÄKAREANSTALTEN,
N. ROSENBERG CO.,
Dr. T. W. DRACHMAN, Med. Sup't.
BEHANDLAR MED STOR FRAMGÅNG
Privata och nervösa sjukdomar,
förorsakade af ungdoms-dårskaper, onaturliga vanor, med alla deras förfärliga följder, såsom förslappning, förlust af lifskraft, opasslighet för affärslifvet, njur- och blåssjukdomar, svag rygg o. s. v., behandlas snabbt, omsorgsfullt, billigt och i djupaste hemlighet med säkra och pålitliga mediciner.
"LIFVETS HEMLIGHETER"
en af oss utgifven bok på 48 sidor, omhandlande lifvets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, deras följder o. s. v.; den borde läsas af hvarje ung man. Sändes fritt i försegladt omslag till hvar och en som på ett postkort eller i bref insänder sin adress till
N. ROSENBERG CO., 180 No. Derborn St., Chicago, Ill., U. S. A.

Piles botade på 6 till 14 dagar.
Er apotekare återbetalar pänningar om PAZO OINTMENT misslyckas att bota klåande, dolda, blödande eller framstående Piles på 6 till 14 dagar. 50c. Om ej på apoteket sändes det portobetaldt, vid mottagandet af priset, af Paris Medicine Co., St. Louis, Mo.

ABSORBINE
botar inflammerade, försträchta, svullna senor, senband, muskler eller kentsutioner. Botar lambet och smärta af splint, side bone eller benspatt. Inga blåsor, inget hår hålles. Hästen kan användas. $2.00 per flaska, tillsändt. Beskrif ert fall för särskilda instruktioner och bok 2 K fritt.
ABSORBINE, JR., det antiseptiska liniementet för människor. Botar stärkta, tranga senband, uppsvallna körtlar, ådror och muskler, bolar skrämor, sår och frätsår. Stillar smärter. Pris $1.00 per flaska hos handlare eller tillsändt. Bok "Evidence" gratis.
W. F. YOUNG, P. D. F.,
178 Lymans Building. Montreal, Que.

Män önskas
att lära barberarryrket. — Mycket stor efterfrågan efter Moler barberare. Ingen ofrivillig ledighet, stadigt arbete året rundt. Vi lära barberarryrket fullständigt inom 8 veckor och skaffa platser efter fullbordad kura med lön $15 till $25 i veckan. Kan skaffa affär för eder, utan att ni insätter en dollar. Har hundra möjligheter att välja på. Besök oss eller efterskrif vacker fri katalog. Winnipeg Branch, Cor. King St. och Pacific Ave. Regina Branch, 1709 Broad Street. Fri barbering och härklippning från 9 f.m. till 4 e.m.

D.E. ADAMS COAL COMPANY LIMITED
WINNIPEG MANITOBA
Hufvudkontor: 224 Bannatyne Telefoner: Garry 740, 741 och 742

NI FINNER SVERIGE I AMERIKA
GENOM
CARL DAHLEN'S STORA NYA
236-SIDIGA KATALOG
Största i sitt slag som någonsin utgifvits af en Svensk affär i Amerika.
Sändes GRATIS och PORTOFRITT på begäran
Tag del af detta erbjudande samtidig. Ni anskaffar Kataloges
För 10c. erhålles den imp. svenska Almanacken
För 15c. erhålles en imp. svensk bok
För 20c. erhålles 1 duss. Jul- och Nyårskort
För 25c. erhålles 1 tub Stomatol Tand Creme eller en sv.-eng. och eng.-sv. Ordbok
För 35c. erhålles en vacker svensk Brosch
För 40c. erhålles 1 flaska Stomatol Munvatten
För 50c. erhålles 1 Födelse- och Namndagsbok, med verser af Gösta
Adressera alla beställningar till
CARL DAHLEN
629 THIRD AVE. DEPT. 1 NEW YORK, N.Y.